

O P R A V N Ě U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Dagmar Nygrínovou v právní věci žalobkyně: **R. P.**, zast. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, zast. Mgr. Tomášem Zlesákem, advokátem, se sídlem Revoluční 1, Praha 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2010, č. j. 2 Ad 7/2010 – 36,

t a k t o :

Odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2010, č. j. 4 Ads 84/2010 - 55, se na č. l. 59, v odstavci čtvrtém, ve větě první **o p r a v u j e** tak, že nesprávné znění: Podle odst. 2 téhož ustanovení se osoba nachází v hmotné nouzi..... se nahrazuje správným zněním: **Podle § 2 odst. 2 téhož zákona se osoba nachází v hmotné nouzi....**

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29. 9. 2010, č. j. 4 Ads 84/2010 – 55, zamítl kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2010, č. j. 2 Ad 7/2010 – 36. Zmíněným rozsudkem Městský soud v Praze zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) žalobu, v níž se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2009, č. j. MHMP 245728/2009, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 12 (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 20. 2. 2009, č. j. 1984/2009/AAL, jímž správní orgán prvního stupně rozhodl nepřiznat žalobkyni dávku mimořádné okamžité pomoci na úhradu nezbytných nebo odůvodněných nákladů podle § 2 odst. 5 písm. b) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi.

Podle ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

Z uvedeného ustanovení vyplývá, že opravit rozsudek je možné jen v případech, že jde o chyby v psaní a počtech či další takové chyby, které je možno pokládat za jiné zřejmé nesprávnosti podobného charakteru, jako chyby v psaní a počtech, k nimž došlo jen zjevným a okamžitým selháním v duševní nebo mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti došlo k vyhotovení rozsudku a která je každému zřejmá; zřejmost takové nesprávnosti je na první

pohled patrná zejména z porovnání výroku rozsudku s jeho odůvodněním, popř. i z jiných souvislostí.

O takovou zřejmou nesprávnost jde i v projednávané věci, což jasně vyplývá z kontextu odůvodnění rozhodnutí, kdy je zřejmé, že Nejvyšší správní soud v příslušné pasáži odůvodnění citoval na tomto místě ustanovení § 2 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi, nikoliv odst. 2 § 36 téhož zákona, který je citován v předchozím odstavci.

Při vyhotovení rozsudku Nejvyššího správního soudu tedy došlo ke zjevnému pochybení, které je možno napravit cestou vydání opravy rozsudku. Proto předsedkyně senátu za použití ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. tak učinila vydáním tohoto opravného usnesení. Po provedené opravě bude tudíž první věta ve čtvrtém odstavci v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2010, č. j. 4 Ads 84/2010 – 55, na č. l. 59 nově uvedena takto: **Podle § 2 odst. 2 téhož zákona se osoba nachází v hmotné nouzi.**

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že z citace ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. sice vyplývá, že opravné usnesení je třeba vydat jen v případě, týká-li se oprava výroku opravovaného rozhodnutí, přičemž v ostatních případech, tj. týká-li se jen jeho záhlaví či odůvodnění, není potřebné takové usnesení vydávat a je možno provést opravu mechanicky přímo v textu originálu rozhodnutí i jeho stejnopisech doručených účastníkům (jakož i v ostatních stejnopisech rozhodnutí), nicméně vzhledem ke komplikovanosti tohoto způsobu, kdy je třeba vyžadovat od účastníků zpět jim doručené stejnopisy, pokládal Nejvyšší správní soud za schůdnější, volit i v případě opravy odůvodnění napadeného rozsudku formu opravného usnesení, když zákonná úprava mu takový postup nezakazuje. Oprava se v žádném případě nedotýká vykonatelnosti napadeného rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu